

بررسی عمدترين عوامل ايجادکننده درگيرى هاي زناشوسي در گروهي از دانشجويان متاهل در دانشگاه شيراز

The Important Factors of Marital Conflict Between Married Students in Shiraz University

S. Samani, Ph.D.

دكتور سيمامك ساماني

استاديار گروه روانشناسي تربطي دانشگاه شيراز

The aim of this research was to determine the main factors involved in marital conflicts. Couples were selected randomly. To determine the main factors involved in marital conflict, a likert type scale was used. This scale includes 5 demographic items and 19 questions about the important factors of conflict between spouses. The results of this study revealed that the first six important factors of marital conflict are personality traits, love and affection, communication skills, commitment, family background, and refinement.

The findings of this research showed that there are two general factors for marital conflict: family processes and family contents.

چكیده:
هدف از اين مطالعه بررسی عمدترين عوامل ايجادکننده درگيرى هاي زناشوسي بود. گروه نمونه اين مطالعه شامل ۴۰۰ زن و مرد متاهل بود (۲۰۰ مرد و ۲۰۰ زن). به منظور گردآوری اطلاعات از يك مقیاس ۵ مدرج هفت نمره‌اي استفاده شد. این مقیاس شامل ۱۹ سؤال در مورد ویژگی‌های فردی و خانوادگی و ۱۹ سؤال در مورد عمدترين عوامل درگيرى هاي زناشوسي بود. نتایج حاصل از اين مطالعه نشان داد که شش عامل خصوصیات شخصیتی، عشق و علاقه، مهارت‌های ارتباطی، تعهد به زندگی، خصوصیات خانوادگی همسر و عدم پایبندی به اصول اخلاقی عمدترين عوامل ايجاد درگيری میان همسران می‌باشد.

✉Corresponding author: Dept. Psychology, Shiraz University, Shiraz, Iran.
Tel: +9821-6278687
Fax: +98711-6276441
Email: email: samani@shirazu.ac.ir

✉نویسنده مسئول: شیراز، دانشگاه شیراز، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، بخش روانشناسی تربیتی
تلفن: ۰۷۱۱-۶۲۷۸۶۸۷ - ۰۲۱-۶۲۷۴۴۴۱
پست الکترونیک: email: samani@shirazu.ac.ir

Also the results showed that the most frequently reported marital conflicts were those related to family processes.

Key Words: Marital conflicts, Family processes, Family resilience.

همچنین نتایج این تحقیق نشان داد که دو عامل کلی درگیری میان همسران فرآیندها و مشکلات خانواده می‌باشند که در این میان عامل فرآیندها به طور عمده‌تری میان همسران ایجاد درگیری می‌کند.

کلیدواژه‌ها: درگیری‌های زناشویی، فرآیندهای خانوادگی، ارتجاع خانوادگی

مقدمه

هیچ خانواده‌ای رها از مشکل نمی‌باشد و فشارهای روانی حاصل از این مشکلات بخشی جداناپذیر از هر زندگی به حساب می‌آید (والش، ۱۹۹۶). درگیری‌ها و مشکلات خانوادگی از جمله مباحثی است که توجه متخصصان روان‌شناس و جامعه‌شناس را به خود جلب نموده است. درگیری میان اعضای خانواده از عمده‌ترین عوامل ایجاد‌کننده فشار روانی برای اعضای خانواده به حساب می‌آید (پترسون، ۲۰۰۲). همین عامل موجب گردیده است تا تعداد زیادی از محققان به تهیه برنامه‌های آموزشی (دیل، ۱۹۹۶ و هان، هلی و دیل، ۲۰۰۲) و درمانی (برک، ۱۹۹۵ و والش، ۲۰۰۳) مختلف برای پیشگیری و درمان معضلات و مشکلات خانوادگی بپردازند. آموزش مهارت‌های ارتباطی^۱ به اعضای خانواده، آموزش مهارت‌های حل مسئله^۲، آموزش نحوه بیان خود^۳، روش‌های مختلف گروه‌درمانی و خانواده‌درمانی از جمله این اقدامات می‌باشند (اسمیت، ۱۹۹۹ و برک، ۱۹۹۵). از دیگر میدان‌های مورد توجه محققان در خصوص مشکلات و بحران‌های خانوادگی، شناسایی عوامل و علل ایجاد‌کننده این بحران و درگیری‌ها میان اعضای خانواده می‌باشد. به طور مثال (السون، ۱۹۹۹) براساس دو بعد انسجام^۴ و انعطاف‌پذیری^۵ خانوادگی اقدام به شناسایی خانواده‌های متعادل از نامتعادل می‌نماید و مؤثرترین وسیله برای ایجاد تعادل در خانواده‌های نامتعادل را ارتقاء مهارت‌های ارتباطی میان اعضای خانواده معرفی می‌کند. به عقیده بارنز و (السون، ۱۹۸۵) با تغییر سبک ارتباطی میان اعضای خانواده می‌توان درگیری‌ها و بحران به وجود آمده میان اعضای خانواده را به حالت متعادل در آورد. والش (۱۹۹۶) نیز معتقد است خاصیت تابآوری خانوادگی^۶ مهم‌ترین عامل در برخورد با بحران‌های خانوادگی می‌باشد. ارتجاع خانوادگی عبارت است از فرایندهای پویایی که خانواده را قادر می‌سازد تا به طور موثری با موقعیت‌های جدید و پرشمار سازگار شود (لوتا، سیکچیتی و بکر، ۲۰۰۰). به عقیده والش (۱۹۹۶) توانایی ارتجاع خانواده نوعی توانایی قابل آموزش می‌باشد و با ایجاد این توانایی در اعضای خانواده می‌توان از بروز و تشدید بسیاری از بحران‌های خانوادگی جلوگیری به عمل آورد.

سامانی (۲۰۰۵) نيز در خصوص عوامل مؤثر بر کنترل و يا تشديد بحران‌ها و درگيری‌های خانوادگی با طرح مدل نظری «فرايند و محتواي خانواده^۷» مجموعه‌ای از کنش‌های خانوادگی را در اين امر مؤثر می‌داند. در اين مدل فرآيندهای خانواده عبارتند از مجموعه‌ای از کنش‌ها که هر خانواده برای انطباق و سازگاري با شريطي جديد از آن‌ها استفاده می‌کند. استفاده از استراتژی‌های مختلف کنار آمدن، مهارت‌های ارتباطی، مهارت‌های تصميم‌گيري، انعطاف‌پذيری، سبک‌های تربیتی، توانايی تحمل، قدرت رهبري، درک ديدگاه متقابل و بيان خود از جمله اين فرآيندها در خانواده می‌باشند.

آستيلی، دووان و وروف (۱۹۹۳) معتقد هستند ريشه بسياري از مشكلات و درگيری‌های خانوادگی و بهويژه زناشویی عدم ادراك متقابل و يا ضعف و نقص در ادراك ديدگاه‌های طرف مقابل می‌باشد. در واقع به اعتقاد اين محققان، عدم هماهنگی شناختي ميان زن و شوهر در خصوص يك مسئله خاص می‌تواند عاملی اساسی در بروز درگيری باشد. با وجود تحقیقات انجام شده در خصوص روش‌های مختلف برای پيشگيري و درمان مسائل خانوادگی و با توجه به فعالیت محققان در شناسایي عمدترين کنش‌های مؤثر در مدیريت و کنترل بحران‌ها و درگيری‌های خانوادگی و زناشویی، كمتر تحقیقی به بررسی شایع‌ترین عوامل ايجادکننده بحران و درگيری ميان اعضای خانواده پرداخته است. اين که چه عامل و يا عاملی موجب بروز بحران در ميان اعضای خانواده و بهويژه زن و شوهر می‌گردد، موضوعی است که در مقایسه با دیگر موضوعات كمتر مورد مطالعه قرار گرفته است. در همين راستا هدف اصلی اين پژوهش شناسایي عمدترين عوامل ايجادکننده درگيری‌های زناشویی در خانواده می‌باشد.

شناسایي اين عوامل محققان و درمانگران را در انتخاب و توسعه مناسب‌ترین راههای درمان و پيشگيري ياري خواهد داد. در واقع فرض اوليه اين پژوهش بر اين مبنما استوار است که شناسایي عوامل ايجادکننده درگيری ميان زن و شوهر می‌تواند محققان را در انتخاب و توسعه بهترین راههای پيشگيري و درمان مشكلات زناشویی ياري نماید. اين موضوع بهويژه زمانی اهمیت بيشتری می‌يابد که متوجه شويم عوامل ايجادکننده درگيری ميان والدين از يك بافت^۸ فرهنگی و اجتماعی به بافت فرهنگی و اجتماعی دیگر متفاوت می‌باشد (والر، ۲۰۰۱ و مکای، ۲۰۰۳). با اين مقدمه هدف از اين پژوهش بررسی و شناسایي رایج‌ترین عوامل ايجادکننده درگيری‌های زناشویی در شهر شيراز است.

روش

مطالعه مقدماتی

در مطالعه مقدماتی^۹ برای شناسایي عمدترين عوامل ايجادکننده درگيری‌های زناشویی از روش مصاحبه استفاده شد. در اين خصوص ۱۰۰ نفر زن و مرد متأهل (۵۰ زن و ۵۰ مرد) مورد مصاحبه قرار گرفتند. در جريان اين مصاحبه از تک‌تك شركت‌کنندگان خواسته شد تا به عمدترين عوامل

ایجاد کننده درگیری‌های زناشویی میان خود و همسرانشان اشاره کنند. پس از خلاصه و طبقه‌بندی اطلاعات، داده‌های گردآوری شده در قالب نوزده موضوع درگیری میان همسران طبقه‌بندی شد. جدول شماره ۱ نشانگر نوزده موضوع درگیری زناشویی است که در مرحله مطالعه مقدماتی توسط گروه نمونه به آن‌ها اشاره شده بود. لازم به ذکر است به منظور افزایش روایی این طبقه‌بندی، پس از گذشت یکماه از طبقه‌بندی اولیه، اقدام به دسته‌بندی مجدد داده‌ها براساس طبقه‌بندی نوزده‌گانه پاسخ گردید. نتایج حاصل از مقایسه میزان هماهنگی میان طبقه‌بندی اولیه و طبقه‌بندی مجدد نشان داد که داده‌ها در بیش از ۹۷٪ موارد مشابه طبقه‌بندی شده‌اند.

جدول ۱: عمدترين موضوعات ايجاد کننده درگيری‌های زناشویی

موضوع درگیری	موضوع درگیری
عدم تعهد و وفاداری به زندگی زناشویی	یافتن شغل مناسب، دشواری شغلی
عدم استقلال و عدم خود انکایی (یا وابستگی به دیگران)	وضعیت و خصوصیات خانوادگی همسر (اختلاف فرهنگی و اجتماعی و اقتصادی میان خانواده زن و شوهر)
عدم رضایت از جایگاه و پرستیز اجتماعی یکدیگر	قیافه و ظاهر (زیبایی، جذابیت، قدر، نحوه لباس پوشیدن و آرایش و...)
درآمد و سرمایه کم برای زندگی، فقر و بی‌پولی	عدم تحصیلات کافی (اختلاف سطح تحصیلات میان همسران)
غیراخلاقی بودن (عدم صداقت، ریاکاری، خودخواهی و...)	عدم عشق و علاقه و محبت به یکدیگر
نایختگی و بی‌تجربگی (بی‌تجربه، عدم ورزیدگی برای زندگی، سرد و گرم نچشیده، رفتار بچه‌گانه و...)	عدم پایبندی به مذهب (عدم رعایت مسائل مذهبی)
عدم مهارت در امور خانه‌داری و بچه‌داری و تربیت و طرز برخورد با فرزندان	اختلاف سن و سال با یکدیگر (جوان و با پیر بودن و اختلاف سنی میان همسران)
داشتن ارتباط‌های مشکوک با افراد جنس مخالف	عدم سلامت (جسمی و روانی)
خصوصیات شخصیتی (ناصبوری، نامهربانی، تنبیه، بی‌خیالی، حساسیت زیاد، عصبی بودن و...)	مهارت‌های ارتباطی (طرز برخورد و رفتار با اعضای خانواده و یا دیگران، عدم درک دیگران، عدم اجتماعی بودن و عدم رعایت احترام)
	کم هوشی و استعداد کم برای حل مسائل زندگی (دیر متوجه شدن مسائل، ناتوانی در حل مسائل زندگی، غیر منطقی بودن)

براساس یافته‌های مرحله مطالعه مقدماتی برای انجام مطالعه اصلی اقدام به تهیه یک مقیاس مدرج هفت نمره‌ای (خیلی بالاهمیت=۷ و خیلی بی‌اهمیت=۱) گردید. این مقیاس دارای ۱۹ موضوع درگیری بود که براساس طبقه‌بندی ارائه شده در جدول شماره ۱ تهیه شد. در مقدمه این مقیاس از تکمیل کننده مقیاس خواسته می‌شد تا با مطالعه موارد نوزدگانه مطروحة در مقیاس مورد نظر، با در

نظر گرفتن درگیری های زناشوی خود با همسر در طی ششماه گذشته، عامل درگیری زناشوی خود را در طی این ششماه براساس راهنمای پاسخ دهی به سؤالات مشخص نماید. حداقل و حداکثر نمره در این مقیاس به ترتیب نوزده و یکصدوسی و سه بود. لازم به ذکر است که در انتهای این مقیاس از شرکت کنندگان در مطالعه خواسته می شد تا به یک سؤال باز تحت عنوان «چنان چه عاملی به جز عوامل موجود در این مقیاس عامل درگیری شما با همسرتان در ششماه گذشته می باشد ذکر نمایید» پاسخ دهند.

مطالعه اصلی

گروه نمونه مورد مطالعه در این مرحله شامل ۴۰۰ نفر زن و مرد متأهل (۲۰۰ زن و ۲۰۰ مرد) شاغل در آموزش و پرورش و در حال ادامه تحصیل در دانشگاه شیاز در مقطع کارشناسی به کارشناسی بودند. میانگین سنی گروه مردان برابر با ۳۹/۰۸ و میانگین سنی زنان برابر با ۳۶/۰ و متوسط طول مدت ازدواج گروه نمونه برابر با ۱۳/۲۳ بود. به منظور گردآوری اطلاعات در این مطالعه از مقیاس «عمدهترین مشکلات زناشویی» که براساس یافته های مرحله مطالعه مقدماتی تهیه شده بود استفاده گردید. این مقیاس شامل پنج سؤال دموگرافیک (جنسیت، سن، سن همسر، تعداد فرزندان و طول مدت ازدواج) و ۱۹ سؤال در خصوص عمدترين عوامل ايجادکننده درگيری های زناشویی بود. پس از تکمیل این مقیاس توسط گروه نمونه، اطلاعات گردآوری شده مورد بررسی و تحلیل قرار گرفت. لازم به ذکر است که قبل از تکمیل مقیاس توسط گروه نمونه، اعتبار این مقیاس به روش آلفای کربنباخ محاسبه گردید که این ضریب برابر با ۰/۸۹ بود ($n=30$). علاوه بر محاسبه ضریب آلفا برای مقیاس مورد نظر، محتوای مقیاس مورد تحلیل ماده^{۱۰} قرار گرفت که نتایج نشان داد، همبستگی سؤالات با نمره کل مقیاس در دامنه ۰/۲۵ الی ۰/۵۶ دارد. ضریب اعتبار به شیوه آزمون و بازآزمایی با فاصله زمانی دو هفته بر روی ۳۴ نفر برابر با ۰/۸۹ محاسبه گردید ($P<0/001$). به منظور مطالعه مفصل تر کفايت اين مقیاس همچنین از روش تحلیل عامل به شیوه اکتشافی برای بررسی روایی سازه نیز استفاده گردید.

یافته ها

به منظور بررسی و شناسایی عمدترين عوامل ايجادکننده درگيری های زناشویی ابتدا به محاسبه میانگین و انحراف معیار هر یک از عوامل موجود در پرسشنامه پرداخته شد. جدول شماره ۲ نشانگر نتایج این تحلیل می باشد. به منظور بررسی عمدترين عوامل ايجادکننده درگيری های زناشویی در زنان و مردان از روش آماری MANOVA استفاده شد. نتایج این آزمون حاکی از آن بود که

عمده‌ترین عامل ایجادکننده درگیری‌های زناشویی برای زنان و مردان در مجموع به ترتیب عبارت بودند از: خصوصیات شخصیتی، عدم عشق و علاقه، مهارت‌های ارتباطی، عدم تعهد و وفاداری به زندگی، خصوصیات خانوادگی همسر و عدم پایبندی به اصول اخلاقی ($P<0.001$, $F(3980, 18)$. برای مردان به ترتیب چهار موضوع خصوصیات شخصیتی، مهارت‌های ارتباطی، تحصیلات و عشق و علاقه عمده‌ترین عامل درگیری با همسران بود ($P<0.001$, $F(18, 3512)$. اما برای زنان به ترتیب چهار عامل عمدۀ درگیری با همسران عدم عشق و علاقه، خصوصیات شخصیتی، تعهد و وفاداری و درآمد و سرمایه کم بود ($P<0.001$, $F(3620, 18) = 8/55$).

جدول ۲: میانگین و انحراف معیار موضوعات ایجادکننده درگیری‌های زناشویی

میانگین (انحراف معیار) (معیار)	موضوع: درگیری	میانگین (انحراف معیار) (معیار)	موضوع: درگیری
۳/۳۰ (۲/۶۱)	عدم تعهد و وفاداری به زندگی زناشویی	۲/۹۲ (۲/۰۶)	یافتن شغل مناسب، دشواری شغلی
۲/۹۲ (۲/۲)	عدم استقلال و عدم خود اتکایی (یا واستگی به دیگران)	۲/۲۸ (۲/۰۷)	وضعیت و خصوصیات خانوادگی همسر (اختلاف فرهنگی و اجتماعی و اقتصادی میان خانواده زن و شوهر)
۲/۵۴ (۱/۹)	عدم رضایت از جایگاه و پرستیز اجتماعی یکدیگر	۲/۳۶ (۱/۷۷)	قیافه و ظاهر (زیبایی، جذابیت، قد، نحوه لباس پوشیدن و آرایش و...)
۳/۰۵ (۲/۱)	درآمد و سرمایه کم برای زندگی، فقر و بی‌پولی	۲/۳۸ (۱/۷۸)	عدم تحصیلات کافی (اختلاف سطح تحصیلات میان همسران)
۳/۱۹ (۲/۴۷)	غیراخلاقی بودن (عدم صداقت، ریاکاری، خودخواهی و...)	۲/۴۴ (۲/۵۹)	عدم عشق و علاقه و محبت به یکدیگر
۲/۹۴ (۲/۰۹)	نایختگی و بی‌تجربگی (بی‌تجربه، عدم ورزیدگی برای زندگی، سرد و گرم نپوشیده، رفتار بچه‌گانه و...)	۲/۷۲ (۲/۲)	عدم پایبندی به مذهب (عدم رعایت مسائل مذهبی)
۲/۶۵ (۱/۹)	عدم مهارت در امور خانه‌داری و بجهه‌داری و تربیت و طرز برخورد پا فرزندان	۲/۵۴ (۲/۰۰)	اختلاف سن و سال با یکدیگر (جوان و یا پیر بودن) و اختلاف سنی میان همسران
۳/۰۶ (۲/۶۴)	داشتن ارتباط‌های مشکوک با افراد جنس مخالف	۲/۷۹ (۲/۲۸)	عدم سلامت (جسمی و روانی)
۳/۶۷ (۲/۱۸)	خصوصیات شخصیتی (ناصبوری، نامهربانی، تنبلی، بی‌خیالی، حساسیت زیاد، عصی بودن و...)	۲/۳۱ (۲/۱۶)	مهارت‌های ارتباطی (طرز برخورد و رفتار با اعضای خانواده و یا دیگران، عدم درک دیگران، عدم اجتماعی بودن و عدم رعایت احترام)
		۲/۹۶ (۲/۲۱)	کم هوشی و استعداد کم برای حل مسائل زندگی (دیر متوجه شدن مسائل، ناتوانی در حل مسائل زندگی، غیر منطقی بودن)

همچنین نتایج اين تحليل حاکی از تعامل معنadar جنسیت و نوع عامل ايجادکننده درگيری‌های زناشویی بود ($P<0.001$, $F(3,980)=12.68$).

به منظور بررسی ساختار عاملی مقیاس مورد استفاده در این پژوهش، سؤالات مقیاس «عمدترین مشکلات زناشویی» مورد تحلیل عاملی به شیوه مؤلفه‌های اصلی واقع شد. ضریب KMO برای این تحلیل برابر با 0.95 و مقدار آزمون کرویت برابر با $2897/92$ بود که در سطح 0.0001 معنadar می‌باشد.

پس از اطمینان از کیفیت ماتریس همبستگی سؤالات مقیاس و همچنین قابلیت نمونه‌گیری محتوایی مقیاس مورد بررسی (براساس ضریب KMO و مقدار آزمون کرویت بارتلت) براساس نمودار اسکری، دو عامل از ماتریس عوامل انتخاب و به شیوه واریماکس مورد چرخش قرار گرفت. جدول شماره ۳ نشانگر محتوای هر یک از این دو عامل می‌باشد. پس از بررسی محتوای هر یک از این دو عامل، عوامل مورد نظر به ترتیب به نامهای «فرایندها» و «محتوها» نام‌گذاری شدند (جدول شماره ۳).

ضریب آلفا برای دو عامل «فرایندها» و «محتوها» به ترتیب برابر با 0.95 و 0.89 محاسبه گردید که این دو ضریت بیانگر همسانی درونی مناسب این دو عامل است. در توضیح ماهیت دو عامل استخراجی لازم به توضیح است که عامل «فرایندها» به مجموعه کنش‌هایی اشاره دارد که اعضای خانواده را برای انتباطی مؤثر با محیط یاری می‌دهد و عامل «محتوها» به پتانسیل‌ها و سرمایه‌هایی اشاره دارد که در یک خانواده وجود دارد.

جدول ۳: محتوا و بار عاملی دو عامل فرایندها و محتوها

بار عاملی	عام : محتوا	بار عاملی	عام : فرایندها
۰/۶۲	وضعیت و خصوصیات خانوادگی همسر(اختلاف فرهنگی و اجتماعی و اقتصادی میان خانواده زن و شوهر)	۰/۶۵	یافتن شغل مناسب، دشواری شغلی
۰/۸۴	قیafe و ظاهر (زیبایی، جذابیت، قد، نحوه لباس پوشیدن و آرایش و...)	۰/۶۸	عدم عشق و علاقه و محبت به یکدیگر
۰/۶۶	عدم تحصیلات کافی (اختلاف سطح تحصیلات میان همسران)	۰/۵۵	عدم پایبندی به مذهب (عدم رعایت مسائل مذهبی)
۰/۶۳	اختلاف سن و سال با یکدیگر(جوان و یا پیر بودن و اختلاف سنی میان همسران)	۰/۷۳	مهارت‌های ارتباطی(طرز برخورد و رفتار با اعضای خانواده و یا دیگران، عدم درک دیگران، عدم اجتماعی بودن، عدم رعایت احترام و استفاده از کلمات ناشایست)

ادامه جدول ۳

۰/۶۹	عدم سلامت (جسمی و روانی)	۰/۸۵	کم هوشی و استعداد کم برای حل مسائل زندگی (دیر متوجه شدن مسائل، ناتوانی در حل مسائل زندگی، غیرمنطقی بودن)
۰/۵۷	عدم رضایت از جایگاه و پرستیز اجتماعی یکدیگر	۰/۷۶	عدم تعهد و وفاداری به زندگی زناشویی
۰/۴۸	درآمد و سرمایه کم برای زندگی، فقر و بی‌بولی	۰/۷۷	عدم استقلال و عدم خود اتکابی (یا وابستگی به دیگران)
		۰/۷۲	غیراخلاقی بودن (عدم صداقت، ریاکاری، خودخواهی و...)
		۰/۷۴	نایختگی و بی‌تجربگی (بی‌تجربه، عدم ورزیدگی برای زندگی، سرد و گرم نچشیده، رفتار بچه‌گانه و...)
		۰/۷۱	عدم مهارت در امور خانه‌داری و بچه‌داری و تربیت و طرز برخورد با فرزندان
		۰/۶۵	داشتن ارتباط‌های مشکوک با افراد جنس مخالف
		۰/۶۲	خصوصیات شخصیتی (ناصوروی، نامهرانی، نسبیانی، بی‌خیالی، حساسیت زیاد، عصبی بودن و...)
۲/۰۱		۱۱/۷	ارزش ویژه

مقایسه دو عامل فرآیندها و محتواها به وسیله آزمون تی وابسته نشان داد که فرآیندهای خانوادگی در مقایسه با محتواهای خانوادگی به طور عمده‌تری موجب بروز مشکلات زناشویی می‌گردد. میانگین فرآیندها و محتواها در تحلیل به ترتیب برابر با ۳/۰۴ و ۲/۶۷ بود ($P < 0.001$, $t = 5/34$, $df = 375$). در واقع براساس نظر شرکت‌کنندگان در این پژوهش در اکثر مواقع این فرآیندها و یا کنش‌های خانوادگی هستند که عامل درگیری‌های خانوادگی می‌شوند.

در پاسخ به سؤال باز موجود در مقیاس (چنان‌چه عاملی به جز عوامل موجود در مقیاس در شش ماه گذشته موجب بروز درگیری زناشویی میان شما و همسرتان شده است ذکر نمایید) پاسخ‌دهندگان به عواملی دیگری اشاره داشتند که این عوامل عبارت بودند از: «دخلالت اقوام و خویشاوندان همسر در امور زندگی»، «میزان رفت و آمد با برخی از خانواده‌ها»، «صرف سیگار»، «عادت‌های بد همانند نامرتب بودن وسایل شخصی و عدم رعایت بهداشت» و «بی‌نظمی در ساعت خواب و بیداری». هرچند این عوامل مورد اشاره تعداد کمی از شرکت‌کنندگان بود اما در مطالعات آتی می‌توان آن‌ها را در قالب سؤالات مدرج مقیاس قرار داد تا اطلاعات دقیق‌تری در مورد این عوامل گردآوری شود.

بحث

همان‌گونه که از نتایج این پژوهش پیداست، عوامل متنوعی در ایجاد درگیری‌های زناشویی مؤثر می‌باشند. علی‌رغم تنوع این عوامل، در مجموع شش عامل از عمده‌ترین عوامل ایجاد‌کننده درگیری‌های

زناشوبي هستند: «خصوصيات شخصيتي»، «عدم عشق و علاقه»، «مهارت هاي ارتباطي»، «عدم تعهد و وفاداري به زندگي»، «خصوصيات خانوادگي همسر» و «عدم پاييندي به اصول اخلاقي». با توجه به تركيب اين عوامل اين گونه به نظر مى رسد که به استثنای مورد «خصوصيات خانوادگي همسر» که طبق مدل فرآيندها و محتواهای خانواده جزء بعد محتوابي زندگي به حساب مى آيد، پنج عامل ديگر (خصوصيات شخصيتي، عدم عشق و علاقه، مهارت هاي ارتباطي، عدم تعهد و وفاداري به زندگي و عدم پاييندي به اصول اخلاقي) جزء بعد فرآيندها مى باشند. بر طبق مدل فرآيندها و محتواهای خانواده که توسط ساماني (۲۰۰۵) مطرح گردیده است و همچنين بر اساس آن چه والش (۱۹۹۶) و لوtar و همكاران آن را «توان ارجاعي خانوادگي» خانواده مى نامند، عمدت مشكلات زناشوبي ناشي از عواملی است که همسران و به طور كلی خانواده را برای سازگاري و انطباق هرچه بيشتر با موقعیتها ياري مى رسانند. در واقع عدم مهارت زن و مرد در فرآيندهای زندگي و يا به عبارت ديگر ناتوانی در مهارت هايي که آن ها را در انطباق با شريطي جديد ياري مى كند، عمدترين عامل درگيری های زناشوبي به حساب مى آيد.

بررسی جداگانه عمدترين عوامل ايجادکننده درگيری در زنان با همسران و مردان با همسران نيز حاکي از اهميت فرآيندهايي داشت که زن و مرد را برای انطباق بهتر با موقعیتهاي مختلف زندگي ياري مى دهد. سه عامل از چهار عامل مهم مورد اشاره مردان (خصوصيات شخصيتي، مهارت هاي ارتباطي و عشق و علاقه) و باز همچنين سه عامل از چهار عامل عمدت مورد اشاره زنان (همسران عدم عشق و علاقه، خصوصيات شخصيتي و تعهد و وفاداري) جزء بعد فرآيندها بودند. همان گونه که ملاحظه مى گردد تعهد و وفاداري برای زنان در مقايسه با مردان از اهميت بيشتری برخوردار است. لازم به ذكر است که اين موضوع از عوامل مهم در بروز مشكلات زناشوبي مى باشد. در اين خصوص مى توان به اين نكته اشاره نمود که احتمالاً به دليل تنوع و حجم مراودات اجتماعي بيشتر مردان در سطح جامعه در مقايسه با زنان، تعهد و وفاداري بيشتر مورد توجه زنان قرار مى گيرد. به عبارت ديگر احتمالاً از نظر زنان مراودات اجتماعي همسر آنان مى تواند تهدیدي بالقوه برای زندگي زناشوبي آنان به حساب آيد.

در خصوص تفاوت زنان و مردان همان گونه که نتایج اين مطالعه نشان مى دهد، مشكلات مالي و درآمد بيشتر مورد توجه زنان مى باشد. اين يافته با مطالعه باس و همكاران (باس و همكاران، ۱۹۹۰) در خصوص مهمترین ملاک همسرگرني براي زنان و مردان هماهنگ است. مطابق نظر باس و همكاران (۱۹۹۰) که برخواسته از نظريه تكاملي در همسرگرني است، موضوع درآمد و سرمایه از اهميت ويزهای در انتخاب همسر مى باشد. اهميت بالاي موضوع درآمد و سرمایه به عنوان يك عامل درگيری زناشوبي برای زنان در مقايسه با مردان شايد براساس همین نظر قابل توجيه باشد.

لازم به ذکر است هر چند در این مطالعه برخی از موضوعات به عنوان شایع‌ترین عامل برای بروز درگیری‌های زناشویی معرفی شدند، اما لازم است تا با گسترش محتوای مقیاس مورد استفاده در این مطالعه (به طور مثال با اضافه کردن مواردی که در پاسخ به سؤال باز مقیاس بدست آمد) به اطلاعات وسیع‌تری دست یابیم. این اقدام در خصوص مطالعات آتی پیشنهاد می‌شود.

نتایج حاصل از تحلیل عامل بر عمدترين عوامل ایجاد‌کننده درگیری‌های زناشویی نیز حکایت از وجود دو بعد یا دو عامل کلی به نام‌های «فرایندها» و «محتواهای» داشت. این یافته با مدل فرایندها و محتواهای خانوادگی هماهنگ می‌باشد و یا از چشم‌اندازی دیگر، وجود دو عامل فرایندها و محتواها را در «مدل فرایند و محتوای خانواده» تأیید می‌نماید. مقایسه دو عامل فرایندها و محتواها به وسیله آزمون تی نیز نشانگر آن بود که میانگین عامل فرایندهای خانوادگی به طور معناداری بیشتر از عامل محتواهای خانوادگی می‌باشد. به عبارت دیگر عامل فرایندها بیشتر از عامل محتواها برای همسران ایجاد درگیری می‌کنند. این یافته نیز با ادعای آستیلی و همکاران (۱۹۹۳) و والش (۱۹۹۶) هماهنگ می‌باشد.

نکته بارز و اساسی در خصوص عوامل عمدت ایجاد‌کننده درگیری‌های زناشویی در این تحقیق (فرایندهای خانوادگی) آن است که به اعتقاد اکثر نظریه‌پردازان، این عوامل نوعی مهارت در زندگی به حساب می‌آیند و عدم مهارت زن و شوهر در خصوص این موارد موجب بروز درگیری و عدم سازگاری میان آنان می‌شود (والش، ۲۰۰۳؛ دیل، ۱۹۹۶ و سامانی، ۲۰۰۵). این موضوع از سوی نشانگر عدم آشنایی زنان و مردان با مهارت‌های لازم برای زندگی است و از سوی دیگر نشانگر این مطلب می‌باشد که با آموزش این مهارت‌ها، امید به کاهش درگیری‌های زناشویی وجود دارد. طبق نظر سامانی (زیرچاپ) از جمله خصوصیات «فرایندهای زندگی» قابلیت آموزش‌دهی (روانی تربیتی^{۱۱}) این فرایندهای می‌باشد. به عبارت دیگر می‌توان این مهارت‌ها را به افراد آموخت. دیل (۱۹۹۶) و هان و همکاران (۲۰۰۲) نیز در مطالعات خود نشان دادند که آموزش «فرایندهای خانوادگی» و یا آن‌چه والش (۱۹۹۶) آن‌ها را خاصیت «تاب‌آوری خانواده» می‌نامد موجب کاهش میزان درگیری‌های خانوادگی و زناشویی می‌گردد.

با توجه به یافته‌های این پژوهش این‌گونه بمنظور می‌آید که لازم است تا تدبیری در راستای آموزش فرایندهای زندگی و یا فرایندهای خانوادگی به افراد جامعه اتخاذ گردد. آموزش مهارت‌های مختلف لازم برای زندگی (از قبیل: مهارت‌های ارتباطی، مهارت‌های حل مسئله، مهارت‌های کنار آمدن، مهارت‌های بیان خود و درک دیدگاه دیگران،...) در جریان دوران تحصیل و یا برقراری برنامه‌های آموزش مهارت‌های زندگی قبل از ازدواج از جمله راهکارهای قابل پیشنهاد در این خصوص می‌باشد.

از جمله محدودیت‌های این پژوهش تمرکز گروه نمونه بر زوج‌های فرهنگی دانشجو بود. این موضوع خود به خود دامنه قدرت تعمیم نتایج تحقیق را محدود می‌سازد. این محدودیت در مطالعات آتی از طریق انتخاب گروه نمونه متنوع‌تر و وسیع‌تر قابل اصلاح می‌باشد. در ضمن می‌توان با اضافه نمودن برخی دیگر از عوامل درگیری که توسط شرکت‌کنندگان در پاسخ به سؤال باز موجود در مقیاس ارائه شده بود، کفایت محتوایی مقیاس را افزایش داد. به طور کلی نتایج این مطالعه را می‌توان، یافته‌هایی مقدماتی و راه‌گشا برای مطالعات آتی به حساب آورد.

يادداشت‌ها

1. Communication skills
2. Problem solving
3. Self-presentation
4. Family cohesion
5. Flexibility
6. Family resilience
7. The Family Process and Content Model
8. Context
9. Pilot study
10. Item analysis
11. Psychoeducational

منابع

- Acitelli, L. K., Douvan, E., & Veroff, J. (1993). Perceptions of conflict in the first year of marriage: How important are similarity and understanding? *Journal of Social and Personal Relationships*, 10, 5-19.
- Barnes, H. L., & Olsen, D. H. (1985). Parental-adolescent communication and the circumplex model. *Child Development*, 56, 438-447.
- Burck, C. (1995). Developments in family therapy in the last five years. *ACPC Review and Newsletter*, 17, 247-253.
- Buss, D. M., Abbott, M., Angleitner, A., Asherian, A., Biaggio, A., Blanco-Villasenor, A., et.al. (1990) International preferences in selecting mates: A study of 37 cultures. *Journal of Cross-Cultural Psychology*, 21, 5-47.
- Deal, J. E. (1996). Marital conflict and differential treatment of siblings. *Family Process*, 35, 333-346.
- Gangong, L. H., & Coleman, M. (2002). Family resilience in multiple contexts. *Journal of Marriage and Family*, 64, 346-348.
- Haan, L. D., Hawley, D. R., & Deal, J. E. (2002). Operationalizing family resilience: A methodological strategy. *The American Journal of Family Therapy*, 30, 275-291.
- Luthar, S. S., Cicchetti, D., & Becker, B. (2000). The construct of resilience: A critical evaluation and guidelines for future work. *Child Development*, 71(3), 543-562.

- Mackay, R. (2003). Family resilience and good child outcomes: An overview of the research literature. *Social Policy Journal of New Zealand*, 20, 98-118.
- Olson, D. H. (1999). Circumplex model of marital & family systems. *Journal of Family Therapy*, 22(2), 144-167.
- Patterson, J. M. (2002). Integrating family resilience and family stress therapy. *Journal of Marriage and Family*, 64, 349-360.
- Samani, S. (2005, June). Family process and content model. Paper presented in International Society for Theoretical Psychology Conference, Cape Town, South Africa.
- Samani, S. (2007). Spouse selection: Important criteria for Iranian youth. *Psychological Report*, 100, 59-65.
- Smith, G. (1999). Resilience concepts and findings: Implications for family therapy. *Journal of Family Therapy*, 21, 154-158.
- Waller, M. A. (2001). Resilience in ecosystemic context: Evaluation of the concept. *American Journal of Orthopsychiatry*, 3, 1-8.
- Walsh, F. (1996). Family resilience: A concept and its application. *Family Process*, 35, 261-281.
- Walsh, F. (2003). Family resilience: A framework for clinical practice. *Family Process*, 42, 1-18.